

1313 16. Nov. 1896: 1. Beh. af Lovf. om Anhøldelse, Borttægtsfængsling m. m.

1314

til under den private Proces Former at anlægge Straffesag i første Instans mod Forhørsdommeren. Det synes mig ogsaa her at være ret mærkeligt, at der blandt Forslagsstillerne findes en Jurist og af Forslagsstillerne paaberaabes en anset Jurist som den, der har Del i dette Arbejde.

Naar jeg nu skal udbrage Konklusionen af disse mine Bemærkninger, gaar den ud paa, at jeg maa anse det foreliggende Forslag for uskiftet til at danne Grundlaget for en Forhandling om en Omordning af de herhenhørende Forhold under den nuværende Procesmaade. I hvert Fald maatte vi da have bortskaaet disse Tillægsbestemmelser, Bestæringar o. s. v. Der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt vi da ikke med de absolut fornødne Ændringer kunde tage Proceskommissionens Arbejder saaledes, som de vides at foreligge ved tredje Behandling, der rigtignok forudsætter en Slutningsbehandling, og gøre det til Lov. Smidlertid mener jeg, at det er noget, der ikke lader sig gøre. For det første vil man ikke godt kunne tage dette Arbejde og lægge det til Grund for Loven, saa længe vi ikke kende Motiverne, som man jo faar, naar Kommissionsbetænkningen er Gang kommer. Det er meget muligt, at det da vil ses, at der paa disse Punkter, som jeg tror, har været en væsentlig Dissens. Man kan jo ikke vide, om man skal tage Flertallets eller Mindretallets Forslag. Derneft lader det sig ikke gøre at overføre saadanne Bestemmelser, der ere givne med den affusatoriske Procesmaksime for Dje, paa Procesformer, der ere inkvisitoriske, hvor det for at sige det rent ud — for det er rigtigt — er en Forpligtelse for den sigtede, til at være Bevismiddel, at overføre dem paa en Procesmaade, som i Hovedsagen har den sigtedes Tiltaelse til Forudbetæning for, at Domfældelse kan finde Sted. Paa en saadan Procesform kunne de ikke overføres, uden at der paa væsentlige Punkter maa foretages Forandringer. Men ville vi foretage disse Forandringer, har jeg en lille Anelse om, at saa vilde man i Virkeligheden i det væsentlige og store mødes i det nuværende, fordi den nuværende Ordning ligefrem er givet som en naturlig Konsekvens af den Procesmaade, vi have. Dermed vil jeg ikke sige, at der ikke kan an-

stilles Undersøgelser om, hvorvidt der kan gives Lovbestemmelser for at tilvejebringe en større Garanti for den personlige Frihed. Det kan meget godt være, at der paa enkelte Punkter kan være Tale derom, men jeg kan ikke se, at det kan komme ud af dette Forslag. Det forekommer mig — men det kan være, jeg har Uret — at være et dødsfød Forslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Mf. Christensen): Det var mig en Skuffelse at høre, at den højtærede Justitsminister endte med, at dette Forslag var aldeles uskiftet til Forhandlingsgrundlag, efter at den højtærede Minister havde gaaet Bestemmelserne igennem og dog truffet paa saa meget, som han syntes kunde være ret brugeligt. Jeg fik det Indtryk af den højtærede Justitsministers Udtalelser, at det, som i hans Dine gjorde dette Forslag mindre brugeligt, var, at det i saa meget fjernede sig fra Proceskommissionens Betænkning og fra Arbejder fra den Side, som vi Forslagsstillere ikke have kendt. Det var ganske det modsatte Indtryk, jeg for fik af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgfreds (M. F. Larsen). Det ærede Medlem fremhævede Ensartetheden, og den højtærede Justitsminister Uensartetheden. Nu er det saaledes, som jeg allerede gjorde gældende ved Lovforslagets Forelæggelse, at for saa vidt Forslagsstillerne have kendt Proceskommissionens Meninger og Udtalelser om det foreliggende Spørgsmaal, og for saa vidt dette har stemt med de Meninger, vi havde, have vi selvfølgelig ikke set nogen Grund til at forandre dem, da vi mente, at det vilde være at befordre Lovforslagets lette Gang, om det saa vidt muligt faldt sammen med Proceskommissionens Arbejder om disse Ting. Jeg skal tillade mig at komme ind paa nogle af de samme Ting, som den højtærede Justitsminister berørte og navnlig klargøre vor Stilling til §1. Jeg maa give den højtærede Justitsminister fuldstændig Ret i, at som det naar her, er der ikke Tale om, hvorvidt Anhøldelse, Fremstilling, Afhentning eller lignende skal ramme alle Tilfælde, hvor Politiet efter den bestående Ret har Lov til at foretage disse Anhøldelser, eller kun skal være indskrænket til Strafferetsplejen. Det skulde dog synes blot at fremgaa af dette Lovforslag, at det kun beskæftiger sig med,